

Мит
2.12.97

КОНСУЛЬСЬКА КОНВЕНЦІЯ

між Україною і Азербайджанською Республікою

Україна і Азербайджанська Республіка, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

керуючись бажанням розвивати свої консульські відносини з метою більш ефективного захисту прав і інтересів обох держав, їх громадян та юридичних осіб, зміцнення дружби і співробітництва між Договірними Сторонами,

на розвиток положень Віденської конвенції про консульські зносини від 24 квітня 1963 року,

підтверджуючи, що з питань, що не обумовлені в цій Конвенції, будуть застосовуватись норми міжнародного звичаєвого права та багатосторонніх міжнародних договорів, учасниками яких є Договірні Сторони,

вирішили укласти цю Конвенцію і домовилися про наступне:

РОЗДІЛ I ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

У цій Конвенції наведені нижче терміни мають таке значення:

1. "Консульська установа" означає будь-яке генеральне консульство, консульство, віце-консульство, консульське агентство або консульський відділ дипломатичного представництва.
2. "Консульський округ" означає район, відведений консульській установі для виконання консульських функцій.
3. "Глава консульської установи" означає особу, якій доручено діяти в цій якості.
4. "Консульська посадова особа" означає будь-яку особу, включаючи главу консульської установи, якій доручено в цій якості виконання консульських функцій.
5. "Консульський службовець" означає будь-яку особу, яка виконує адміністративні або технічні обов'язки в консульській установі.

6. "Працівник обслуговуючого персоналу" означає будь-яку особу, яка виконує обов'язки по обслуговуванню консульської установи.

7. "Працівники консульської установи" означає консульські посадові особи, консульські службовці і працівники обслуговуючого персоналу.

8. "Член сім'ї" означає дружину (чоловіка), дітей, батьків працівника консульської установи, а також інших осіб, які проживають разом з ним і знаходяться на його утриманні.

9. "Приватний домашній робітник" означає особу, яка перебуває виключно на приватній службі у працівника консульської установи.

10. "Громадянин" означає будь-яку фізичну особу, яка є громадянином акредитуючої держави або держави перебування відповідно до законодавства цих держав.

11. "Консульські приміщення" означає будинки або частини будинків і земельна ділянка, що обслуговує ці будинки або частини будинків які використовуються виключно для цілей консульської установи, незалежно від того, чиєю власністю вони є.

12. "Консульські архіви" означає всі папери, документи, кореспонденцію, книги, фільми, технічні засоби накопичення, зберігання та використання інформації, реєстри консульської установи разом з шифрами та кодами, картотеками і будь-якими предметами обстановки, призначеними для забезпечення їх охорони чи зберігання.

13. "Судно" означає будь-яке цивільне судно, яке зареєстровано в акредитуючій державі, і має право на підняття прапора акредитуючої держави.

14. "Повітряне судно" означає будь-яке цивільне повітряне судно, яке зареєстровано в акредитуючій державі і має право на використання розпізнавальних знаків акредитуючої держави.

РОЗДІЛ II

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОНСУЛЬСЬКІ ЗНОСИНИ

Стаття 2

Відкриття консульської установи

1. Консульська установа однієї Договірної Сторони може бути відкрита на території другої Договірної Сторони лише за її згодою.

2. Місцезнаходження консульської установи, її клас, консульський округ, а також будь-які зміни у цьому відношенні визначаються тільки за домовленістю між акредитуючою державою і державою перебування.

Стаття 3

Призначення і допущення глави консульської установи

1. Для призначення глави консульської установи акредитуюча держава має одержати попередню згоду держави перебування. Якщо держава перебування не згодна на це, вона не зобов'язана пояснювати мотиви свого рішення.

2. Акредитуюча держава передає Міністерству закордонних справ держави перебування консульський патент або повідомлення про призначення глави консульської установи.

3. Після подання консульського патенту або повідомлення про призначення глави консульської установи держава перебування видає главі консульської установи в можливо короткий строк екзекватуру.

4. Глава консульської установи може приступити до виконання своїх обов'язків після того, як держава перебування видасть йому екзекватуру. Екзекватура не потрібна консульській посадовій особі, яка очолює консульський відділ дипломатичного представництва.

5. Держава перебування до видачі екзекватури може дозволити главі консульської установи тимчасово виконувати свої функції.

6. Після видачі главі консульської установи екзекватури або дозволу тимчасово виконувати свої функції, держава перебування негайно сповіщає органи влади консульського округу і вживає всіх необхідних заходів, щоб надати главі консульської установи можливість виконувати свої обов'язки і користуватися усіма правами, перевагами, привілеями і імунітетами, передбаченими цією Конвенцією.

Стаття 4

Тимчасове виконання функцій глави консульської установи

1. Якщо глава консульської установи не може виконувати свої функції або якщо посада глави консульської установи є вакантною, функції глави консульської установи можуть тимчасово виконуватися виконуючим обов'язки глави консульської установи.

2. Повне ім'я і прізвище виконуючого обов'язки глави консульської установи заздалегідь повідомляються Міністерству закордонних справ держави перебування главою консульської установи, главою дипломатичного представництва, або, якщо вони не спроможні цього зробити, - будь-яким компетентним органом акредитуючої держави.

3. Компетентні органи держави перебування надають виконуючому обов'язки глави консульської установи допомогу та захист. В період виконання обов'язків глави консульської установи на нього поширюються положення цієї Конвенції в тій же мірі, що і на главу консульської установи.

Стаття 5

Повідомлення держави перебування про призначення, прибуття та відбуття

1. Акредитуюча держава в особі своїх компетентних органів заздалегідь письмово повідомляє Міністерство закордонних справ держави перебування про наступне:

1.1. прізвище, ім'я, громадянство, ранг, посада працівників консульської установи, дата їх прибуття та остаточного відбуття, або припинення їх функцій, а також про будь-яку зміну їх статусу в період їх роботи у консульській установі;

1.2. прізвище, ім'я, громадянство, дата прибуття, остаточного відбуття членів сім'ї кожного працівника консульської установи, а також про те, що та чи інша особа стає або перестає бути таким членом сім'ї.

2. Компетентні органи влади держави перебування видають працівникам консульської установи та членам їх сімей безкоштовно, згідно із встановленим порядком цієї держави, посвідчення особи, яке підтверджує їх статус як працівників консульської установи та членів їх сімей, за винятком тих, які є громадянами держави перебування або постійно проживають в ній.

Стаття 6

Громадянство консульських посадових осіб

Консульські посадові особи мають бути громадянами акредитуючої держави.

Стаття 7

Почесні консульські посадові особи

Кожна із Договірних Сторін вільна вирішувати, чи буде вона призначати і приймати почесних консульських посадових осіб. Питання призначення почесної консульської посадової особи, визначення її статусу та кола функціональних обов'язків вирішуються Договірними Сторонами дипломатичним шляхом на основі положень Віденської конвенції про консульські зносини від 24 квітня 1963 року та норм міжнародного звичаєвого права.

Стаття 8

Особи, які визнаються "persona non grata" або неприйнятними

Держава перебування може в будь-який час повідомити акредитуючій державі про те, що та чи інша консульська посадова особа є "persona non grata" або один із працівників консульської установи є

неприйнятним, не будучи зобов'язаною обґрунтовувати мотиви свого рішення. У такому разі акредитуюча держава повинна відкликати відповідну особу. Якщо акредитуюча держава не виконає протягом розумного строку цього зобов'язання, то держава перебування може відмовитися визнавати дану особу працівником консульської установи.

Стаття 9

Територія, передбачена для здійснення консульських функцій

Консульська посадова особа виконує консульські функції в межах консульського округу. За згодою держави перебування, вона може здійснювати свої функції і поза територією консульського округу.

Стаття 10

Зносини з органами влади держави перебування

Консульська посадова особа може звертатися до місцевих органів влади свого консульського округу, а у випадку відсутності дипломатичного представництва - до центральних органів влади держави перебування, наскільки це дозволено законодавством та правилами держави перебування.

Стаття 11

Повідомлення про зміни в законодавстві держави перебування, які можуть мати відношення до громадян акредитуючої держави

Держава перебування повідомляє консульську установу про зміни в законодавстві, що можуть мати відношення до прав та інтересів громадян акредитуючої держави.

Стаття 12

Виконання консульських функцій дипломатичними представництвами

1. Положення цієї Конвенції розповсюджуються також на випадки виконання консульських функцій дипломатичними представництвами.

2. Прізвища співробітників дипломатичного представництва, яким доручено виконання консульських функцій, повідомляються Міністерству закордонних справ держави перебування або органу, вказаному цим міністерством.

3. При виконанні консульських функцій дипломатичне представництво може звертатися:

3.1. до місцевих органів влади консульського округу;

3.2. до центральних органів влади держави перебування, якщо це не протирічить законодавству, правилам і звичаям держави перебування або відповідним міжнародним угодам.

4. Привілеї та імунітети співробітників дипломатичного представництва, про яких йдеться в пункті 2 цієї Статті, продовжують регулюватися нормами міжнародного права, що стосуються дипломатичних зносин.

РОЗДІЛ III КОНСУЛЬСЬКІ ФУНКЦІЇ

Стаття 13 Загальні положення

Консульська посадова особа має право:

1. Захищати права та інтереси акредитуючої держави, її громадян, а також юридичних осіб, надавати їм допомогу і сприяння.

2. Сприяти розвитку торгових, економічних, правових, туристських, екологічних, науково-технічних, інформаційних, культурних, гуманітарних зв'язків та зв'язків у галузі освіти та спорту між акредитуючою державою і державою перебування, а також сприяти розвитку дружніх відносин між ними іншим чином.

3. З'ясовувати всіма законними шляхами умови і події в торговому, економічному, культурному, науковому житті держави перебування, повідомляти про них урядові акредитуючої держави.

4. Виконувати інші функції, покладені на консульську установу акредитуючою державою, які не забороняються законодавством держави перебування.

Стаття 14

Функції щодо питань громадянства та актів громадянського стану

1. Консульська посадова особа має право:

1.1. вести облік громадян акредитуючої держави;

1.2. приймати будь-які заяви з питань громадянства;

1.3. отримувати повідомлення від компетентних органів держави перебування про народження і смерть громадян акредитуючої держави, реєструвати народження і смерть таких громадян і складати відповідні акти;

1.4. реєструвати укладення та розірвання шлюбів між громадянами акредитуючої держави згідно з законодавством акредитуючої держави.

2. Положення пункту 1 цієї Статті не звільняють заінтересовані особи від обов'язку дотримуватись законодавства та правил держави перебування.

Стаття 15

Функції щодо паспортів та віз

Консульська посадова особа має право:

1. Видавати, відновлювати, вилучати, анулювати паспорти громадян акредитууючої держави, подовжувати строк їх дії, вносити до них необхідні позначки, а також видавати громадянам інші документи, які дають право на перетин кордону.

2. Видавати, подовжувати, анулювати візи для в'їзду до акредитууючої держави та виїзду з неї, а також для транзитного проїзду через її територію.

Стаття 16

Легалізація та нотаріальні дії

1. Консульська посадова особа має право згідно із законодавством акредитууючої держави провадити такі нотаріальні дії:

1.1. складати та посвідчувати по заяві будь-якого громадянина акти та документи для використання в акредитууючій державі та за її межами;

1.2. засвідчувати справжність підписів та печаток на офіційних документах компетентних органів акредитууючої держави або держави перебування, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, сторонами яких є Договірні Сторони;

1.3. здійснювати легалізацію оригіналів офіційних документів та підтверджувати справжність їх копій, виписок з них, перекладів цих документів;

1.4. виконувати будь-які інші нотаріальні дії, передбачені законодавством акредитууючої держави.

2. Документи, складені, засвідчені та, у разі необхідності, легалізовані консульською посадовою особою, якщо вони не суперечать законодавству держави перебування, будуть мати таку ж юридичну силу, як і документи, складені, засвідчені та, у разі необхідності, легалізовані компетентними органами держави перебування.

Стаття 17

Повідомлення про затримання, арешт, засудження та відвідання громадян

1. Компетентні органи держави перебування невідкладно сповіщають відповідну консульську посадову особу акредитууючої держави про затримання, арешт, засудження або будь-яке інше обмеження свободи громадянина акредитууючої держави. Одночасно компетентні органи держави перебування невідкладно передають будь-яке повідомлення, адресоване консульській установі цією особою.

2. Компетентні органи держави перебування невідкладно після затримання, арешту, засудження або будь-якого іншого обмеження свободи громадянина акредитууючої держави, забезпечать реалізацію права консульської посадової особи відвідати або звестись з таким громадянином, для надання йому необхідної, в тому числі і правової, допомоги.

3. Компетентні органи держави перебування невідкладно повідомляють відповідного громадянина акредитууючої держави про його права, відповідно до положень пунктів 1 і 2 цієї Статті.

4. Права, зазначені в пунктах 1 і 2 цієї Статті, здійснюються у відповідності до законодавства та правил держави перебування при умові, однак, що згадане законодавство та правила не повинні анулювати ці права.

Стаття 18

Надання допомоги громадянам акредитууючої держави

1. Консульська посадова особа має право:

1.1. зноситись та відвідувати будь-якого громадянина акредитууючої держави, який знаходиться на території консульського округу, а держава перебування не буде перешкоджати зносинам між громадянами акредитууючої держави та консульською установою і обмежувати їм доступ до консульської установи;

1.2. приймати на тимчасове зберігання майно, гроші, коштовності і документи будь-якого громадянина акредитууючої держави, якщо це не суперечить законодавству та правилам держави перебування;

1.3. звертатися із запитом до компетентних органів держави перебування щодо негайного надання інформації про будь-яку подію, результатом якої є матеріальна шкода і людські жертви, затримання автотранспортних засобів і нещасні випадки, до яких причетні громадяни акредитууючої держави;

1.4. звертатися до компетентних органів держави перебування щодо сприяння у розшуку громадян акредитууючої держави, які без вісті пропали.

2. У випадку, коли громадянин акредитуючої держави не може своєчасно захистити свої права та інтереси згідно із законодавством та правилами держави перебування, консульська посадова особа може репрезентувати його в судових та інших компетентних органах держави перебування або забезпечити йому адекватну репрезентацію до тих пір, поки він не призначить свого представника або буде спроможний сам захищати свої права та інтереси.

Стаття 19

Опіка та піклування

1. Компетентні органи держави перебування невідкладно повідомляють консульську установу про необхідність встановлення опіки або піклування над громадянином акредитуючої держави, який визнаний у встановленому порядку недієздатним або обмежено дієздатним.

2. Консульська посадова особа має право захищати відповідно до законодавства та правил держави перебування права та інтереси громадянина акредитуючої держави, який визнаний у встановленому порядку недієздатним або обмежено дієздатним, і тоді, коли це необхідно, рекомендувати або призначити опікуна або піклувальника такої особи та спостерігати за діями, що стосуються опіки та піклування.

Стаття 20

Повідомлення про смерть

У випадку смерті громадянина акредитуючої держави в державі перебування, компетентні органи держави перебування невідкладно повідомляють про це консульську установу. На прохання консульської установи вони видають їй свідоцтво про смерть або інші документи про смерть.

Стаття 21

Функції щодо спадщини

1. Компетентні органи держави перебування в найстисліший термін повідомляють консульську посадову особу про смерть на території її консульського округу громадянина акредитуючої держави, а також інформують консульську посадову особу про наявність спадкового майна, заповіту, а також про те, що будь-яка особа, яка знаходиться або репрезентована на території держави перебування, призначена розпорядником цього майна.

2. Консульська посадова особа має право бути присутньою, у разі наявності спадщини, передбаченої в пункті 1 цієї Статті, при складанні опису майна компетентними органами держави перебування та вживає заходи по охороні спадкового майна.

3. У разі, коли громадянин акредитуючої держави має право на спадщину особи, яка померла на території держави перебування, незалежно від громадянства цієї особи, компетентні органи цієї держави невідкладно інформують про це консульську установу.

4. Якщо громадянин акредитуючої держави має право або претендує на право одержати спадщину в державі перебування, однак ані він, ані його представник не можуть взяти участь у розгляді справи про спадщину, консульська посадова особа може особисто або через свого представника репрезентувати цього громадянина в судових або інших компетентних органах держави перебування.

5. Консульська посадова особа має право від імені громадянина акредитуючої держави, який постійно не проживає в державі перебування, одержати в державі перебування для передачі цьому громадянину всілякого роду спадщину, яка йому належить.

6. У випадку смерті в державі перебування громадянина акредитуючої держави, який постійно не проживає в державі перебування, консульська посадова особа має право взяти на тимчасове зберігання всі документи, гроші, коштовності та особисте майно померлого, для передачі їх спадкоємцям, розпоряднику або іншим уповноваженим особам.

7. Консульська посадова особа може від імені громадянина акредитуючої держави, якщо такий громадянин не знаходиться на території держави перебування, отримувати від суду, органів влади або окремих осіб гроші чи іншу власність, на яку даний громадянин має право у зв'язку зі смертю будь-якої особи, включаючи спадкоємне майно, платежі, зроблені у відповідності з законодавством про виплату компенсацій у зв'язку з нещасними випадками, а також платежі по страховим полісам у зв'язку із страхуванням життя.

8. При виконанні функцій, згаданих у пунктах 4, 5, 6, 7 цієї Статті, консульська посадова особа має дотримуватися законодавства та правил держави перебування.

Стаття 22

Сприяння, що надається суднам акредитуючої держави

1. Консульська посадова особа має право в межах свого консульського округу надавати допомогу суднам акредитуючої держави, які знаходяться у внутрішніх водах або територіальному морі держави перебування, капітанам та членам екіпажів цих суден, а також:

1.1. підніматися на борт судна, опитувати капітана та будь-якого члена екіпажу, а також отримувати інформацію про діяльність судна, плавання та його вантаж;

1.2. розслідувати будь-який нещасний випадок, що мав місце під час плавання, за умови, що це не завдає шкоди правам органів влади держави перебування;

1.3. вирішувати спори між капітаном та членами екіпажу, включаючи спори щодо заробітної платні і зобов'язань, передбачених договором про найм, а також вживати заходів щодо безпеки на борту судна;

1.4. вживати заходів для забезпечення капітану судна і будь-якому члену екіпажу медичної допомоги або репатріації;

1.5. приймати, розглядати, складати, підписувати або засвідчувати документи, що стосуються судна;

1.6. вирішувати також інші проблеми, що стосуються судна за дорученням акредитуючої держави або судновласника.

2. Капітан і члени екіпажу мають право зв'язуватися безпосередньо з консульською посадовою особою, не порушуючи при цьому законодавства та правил держави перебування.

Стаття 23

Захист у випадку примусових заходів проти судна, що плаває під прапором акредитуючої держави

1. У випадку, коли суди або інші компетентні органи держави перебування мають намір вжити будь-яких примусових заходів або доручити провести яке-небудь розслідування на борту судна акредитуючої держави, вони завчасно повідомляють консульську установу з тим, щоб консульська посадова особа або її представник був присутній при здійсненні цих заходів. Якщо, у випадку терміновості, завчасне повідомлення неможливе, консульська установа має бути невідкладно повідомлена про вжиті компетентними органами держави перебування заходи, а на прохання консульської посадової особи - про результати вжитих заходів.

2. Положення пункту 1 цієї Статті застосовуються відповідним чином і до заходів, вжитих на суші компетентними органами держави перебування щодо капітана судна або кого-небудь із членів екіпажу.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не застосовуються при звичайних інспекціях, які вживаються державними контрольними органами у пунктах пропуску через державний кордон, адміністраціями портів, а також при заходах щодо врятування життя людей на воді, безпеки навігації на морі або запобігання забруднення вод.

4. Компетентні органи держави перебування не можуть втручатися у внутрішні справи будь-якого судна акредитуючої держави,

якщо не порушуються спокій, безпека та громадський порядок в державі перебування, за винятком тих випадків коли це здійснюється на особисте прохання капітана судна або за його згодою, або за згодою консульської посадової особи акредитуючої держави.

Стаття 24

Допомога, яка надається у внутрішніх водах і територіальному морі суднам, що зазнали катастрофи або аварії, сіло на міліну або з будь-яких інших причин не можуть продовжувати самостійне плавання

1. Якщо судно, яке перебуває у плаванні під прапором акредитуючої держави, зазнає катастрофи або аварії, сяде на міліну або з будь-яких інших причин не зможе продовжувати самостійне плавання, компетентні органи держави перебування невідкладно повідомлять консульську установу про вжиті заходи щодо порятунку людей, які є на борту судна, вантажу та іншого майна.

2. Компетентні органи держави перебування не перешкоджають консульській посадовій особі надавати допомогу будь-якому судну, що зазнало катастрофи або аварії, сіло на міліну або з будь-яких інших причин не може самостійно продовжувати плавання, його екіпажу та пасажиром, і з цією метою вона може звертатися за сприянням до органів влади держави перебування.

3. Органи влади держави перебування невідкладно повідомляють консульську установу у випадку, якщо судно акредитуючої держави зазнало катастрофи або аварії, сіло на міліну або з будь-яких інших причин не може самостійно продовжувати плавання, або будь-який предмет, що належить судну, а також вантаж будуть знайдені на березі, або доставлені у порт держави перебування, а капітан, власник, судовий агент або представник страхової компанії не присутні або не можуть вжити заходів для зберігання або розпорядження цим майном. У цьому випадку консульська посадова особа може вжити необхідних заходів від їх імені.

4. Жодні митні збори не можуть стягуватися з судна акредитуючої держави, яке зазнало катастрофи або аварії, сіло на міліну або з будь-яких інших причин не може самостійно продовжувати плавання, за вантаж або майно судна, за винятком випадків, коли вони реалізувалися або використовувалися в державі перебування.

5. Консульська посадова особа має право бути присутньою під час встановлення компетентними органами держави перебування причин аварії судна, посадки його на міліну або, коли воно не може самостійно продовжувати плавання.

Стаття 25

Повітряне судно акредитуючої держави

Положення цієї Конвенції щодо суден акредитуючої держави застосовуються відповідно і до повітряних суден акредитуючої держави при умові, що вони не суперечать положенням інших двосторонніх угод між акредитуючою державою та державою перебування або багатостороннім угодам, учасниками яких є обидві держави.

Стаття 26

Передача правових документів

Консульська посадова особа має право передавати судові та позасудові документи, якщо це дозволено законодавством та правилами держави перебування. Якщо між акредитуючою державою та державою перебування діють інші договори, слід застосовувати їх положення.

РОЗДІЛ IV ПЕРЕВАГИ, ПРИВІЛЕЇ ТА ІМУНІТЕТИ

Стаття 27

Сприяння консульській установі та працівникам консульської установи

1. Держава перебування надає консульській установі всі можливості для виконання її функцій.
2. Держава перебування ставитиметься до працівників консульської установи з належною повагою і вживатиме необхідних заходів для забезпечення виконання їх функцій у відповідності до цієї Конвенції.

Стаття 28

Консульські приміщення і житлові приміщення працівників консульської установи

1. Держава перебування повинна сприяти акредитуючій державі у придбанні на своїй території, згідно із своїм законодавством та правилами, приміщень, необхідних для її консульських установ, або надавати їй допомогу у придбанні приміщень іншим шляхом.
2. Держава перебування також сприяє, у випадку необхідності, консульській установі в отриманні придатних житлових приміщень для її працівників.

3. Ніщо у цій Статті не слід тлумачити як звільняюче акредитуючу державу від відповідальності за дотримання законодавства та правил держави перебування, які регулюють розташування та конструкцію будівель, а також законодавства та правил, які регулюють міське планування та районування.

Стаття 29

Користування державним прапором і гербом

1. Консульська установа має право встановлювати на приміщені консульської установи державний герб і напис з назвою консульської установи на мові акредитуючої держави і на мові держави перебування.

2. Консульська установа має право вивішувати державний прапор акредитуючої держави на консульських приміщеннях, резиденції глави консульської установи та на його засобах пересування, які використовуються при виконанні офіційних функцій.

Стаття 30

Недоторканність консульських приміщень і житлових приміщень консульських посадових осіб

1. Консульські приміщення і житлові приміщення консульських посадових осіб є недоторканими. Представники органів влади держави перебування не можуть вступати до консульських приміщень та житлових приміщень консульських посадових осіб без згоди на це глави консульської установи або глави дипломатичного представництва акредитуючої держави у державі перебування або особи, призначеної одним з них.

2. Держава перебування вживатиме всіх необхідних заходів для захисту консульських приміщень та житлових приміщень консульських посадових осіб від усякого вторгнення або заподіяння шкоди, та для запобігання будь-якому порушенню спокою консульської установи або образи її гідності.

Стаття 31

Імунітет від реквізиції консульських приміщень

Консульські приміщення, усе майно консульської установи, а також її засоби пересування користуються імунітетом від будь-яких видів реквізиції з метою державної оборони або громадських потреб. У випадку виникнення необхідності відчуження приміщень для згаданих вище цілей, вживаються всі необхідні заходи для усунення перешкод для виконання консульських функцій і акредитуючій державі невідкладно відшкодовується відповідна та ефективна компенсація.

Стаття 32

Недоторканність консульського архіву та документів

Консульські архіви та документи є недоторканими в будь-який час і незалежно від місця їх знаходження.

Стаття 33

Свобода пересування

Якщо це не суперечить законодавству та правилам про зони, в'їзд в які забороняється або регулюється з міркувань державної безпеки, держава перебування повинна забезпечувати всім працівникам консульської установи свободу пересування або подорожей по її території. При цьому, у всіх випадках держава перебування забезпечує консульській посадовій особі можливість виконання її службових обов'язків.

Стаття 34

Свобода зносин

1. Держава перебування дозволить та захищатиме свободу зносин консульської установи для всіх офіційних цілей. У зносинах з урядом, дипломатичними представництвами та іншими консульськими установами акредитованої держави, консульська установа може користуватися всіма придатними засобами, включаючи дипломатичних і консульських кур'єрів, закодовані і шифровані депеші, дипломатичні і консульські валізи. Консульська установа може встановити і користуватися радіопередавачем тільки за згодою держави перебування.

2. Офіційна кореспонденція консульської установи є недоторканою. Консульська валіза не може бути ані відкрита, ані затримана. Вона має носити зовнішні видимі знаки, котрі вказують на її характер, і має містити тільки офіційну кореспонденцію, офіційні документи та предмети, призначені виключно для офіційного користування. За наявності серйозних підстав вважати, що консульська валіза містить будь-що інше, крім кореспонденції, документів або предметів, зазначених в цьому пункті, компетентні органи держави перебування можуть вимагати, щоб валіза була розпечатана в їх присутності уповноваженим представником акредитованої держави. В тому випадку, якщо останній відмовиться виконати цю вимогу, валіза повертається до місця відправлення.

3. Консульський кур'єр має бути громадянином акредитованої держави, але не особою, постійно проживаючою в державі перебування. Він користується такими ж перевагами, привілеями та імунітетами в державі перебування, як і дипломатичний кур'єр.

4. Акрредитуюча держава або консульська установа можуть призначати консульських кур'єрів ad hoc. У таких випадках положення пункту 3 цієї Статті також застосовуються, з тим винятком, що згадані в ньому імунітети припиняються в момент доставки таким кур'єром дорученої йому консульської валізи за призначенням.

5. Консульська валіза може бути довірена капітану судна або командиру повітряного судна акредитуючої держави, який повинен мати офіційний документ із зазначенням кількості місць, що складають консульську валізу, але він не вважається як консульський кур'єр. Працівники консульської установи можуть вільно та безпосередньо вручати капітану судна або командиру повітряного судна та одержувати від них консульську валізу.

Стаття 35

Консульські збори і мито

1. Консульська установа може стягувати на території держави перебування збори і мито за консульські дії, передбачені законодавством та правилами акредитуючої держави.

2. Збори і мито, передбачені у пункті 1 цієї Статті, звільняються в державі перебування від усіх податків, зборів та мита.

Стаття 36

Недоторканність консульських посадових осіб

Консульські посадові особи користуються особистою недоторканністю і не можуть підлягати затриманню або арешту. Держава перебування вживає належних заходів для запобігання будь-якому посяганню на їх свободу та гідність.

Стаття 37

Імунітет від юрисдикції

1. Консульські посадові особи користуються дипломатичними привілеями та імунітетами в повному обсязі як дипломатичні агенти, відповідно до положень Віденської конвенції про дипломатичні зносини від 18 квітня 1961 року.

2. Консульські службовці і працівники обслуговуючого персоналу консульської установи не підлягають юрисдикції держави перебування щодо дій, які здійснюються ними при виконанні своїх службових обов'язків.

3. Положення пункту 2 цієї Статті не застосовуються щодо цивільного позову:

3.1. який впливає з договору, укладеного консульським службовцем або працівником обслуговуючого персоналу консульської установи, за яким він прямо або непрямо не взяв на себе зобов'язань як агент акредитуючої держави, або

3.2. третьої сторони за шкоду, заподіяну нещасним випадком в державі перебування; викликаним дорожнім транспортним засобом, судном або повітряним судном.

Стаття 38

Обов'язки давати свідчення

1. Консульські посадові особи не зобов'язані давати свідчення.

2. Консульські службовці і працівники обслуговуючого персоналу можуть бути викликані давати свідчення у судових або адміністративних справах у державі перебування. За винятком випадків, передбачених у пункті 3 цієї Статті, вони не можуть відмовлятися давати свідчення.

3. Консульські службовці і працівники обслуговуючого персоналу не зобов'язані давати свідчення з питань, пов'язаних з виконанням ними своїх функцій, або надавати офіційну кореспонденцію або документи, що відносяться до їх функцій. Вони також не зобов'язані давати свідчення, що роз'яснюють законодавство акредитуючої держави.

4. Компетентні органи держави перебування, у яких виникає потреба в свідченнях якого-небудь консульського службовця або працівника обслуговуючого персоналу, не повинні створювати перешкод у виконанні його службових обов'язків. Ці органи можуть, коли це є можливим, вислуховувати ці свідчення на дому у цієї особи або у приміщенні консульської установи, або приймати від нього письмові свідчення.

Стаття 39

Звільнення від повинностей

Працівники консульської установи звільняються в державі перебування від будь-яких особистих, громадських обов'язків та військових повинностей, а також від виконання будь-яких вимог, передбачених законодавством та правилами держави перебування щодо реєстрації іноземців і одержання дозволу на проживання.

Стаття 40

Звільнення від податків та зборів

1. Держава перебування звільняє від державних, районних і муніципальних податків, зборів та мита:

1.1. консульські приміщення та житлові приміщення працівників консульської установи, власником або орендаром яких є акредитуюча держава, а також угоди і акти відносно цього;

1.2. рухоме майно та транспортні засоби, законно придбані консульською установою для офіційних цілей, а також їх придбання, володіння та утримання.

2. Положення п'якту 1 цієї Статті не застосовуються до:

2.1. податків, зборів та мита, що стягуються як оплата за конкретні види обслуговування;

2.2. податків, зборів та мита, що стягуються згідно з законодавством та правилами держави перебування з особи, яка уклала договір з акредитуючою державою або її представником.

Стаття 41

Звільнення від податків працівників консульської установи

1. Працівники консульської установи, а також члени їх сімей, які проживають разом з ними, звільняються від усіх особистих і майнових, державних, районних і муніципальних податків та мита, за винятком:

1.1. побічних податків, які звичайно включаються у вартість товарів та послуг;

1.2. податків та мита на приватне нерухоме майно, що є на території держави перебування, з винятками, передбаченими у Статті 40;

1.3. податків на спадкове майно, мита на спадщину, податків на перехід майна, з винятками, передбаченими у положеннях п'якту 2 Статті 45;

1.4. податків та мита на приватні прибутки, включаючи прибутки з капіталу, джерело якого знаходиться в державі перебування, а також податків на капіталовкладення у комерційні або фінансові підприємства в державі перебування;

1.5. податків та мита, що стягуються за конкретні види обслуговування, реєстраційного, судового і реєстрового мита, іпотечних та гербових зборів з винятками, передбаченими положеннями Статті 40.

2. Працівники консульської установи звільняються від податків, зборів та мита на заробітну плату, одержану ними за свою роботу у консульській установі.

3. Працівники консульської установи, які наймають осіб, заробітна плата яких не звільнена від прибуткового податку в державі перебування, виконують зобов'язання, що покладаються законодавством та правилами цієї держави на наймачів у тому, що стосується стягнення прибуткового податку.

Стаття 42

Звільнення від мита та митного огляду

1. Згідно зі своїм законодавством та правилами, держава перебування дозволяє ввезення та вивезення із звільненням від мита та зборів, крім зборів, що стягуються за зберігання, перевезення та інші подібні послуги:

1.1. предметів, призначених для офіційного користування консульською установою;

1.2. предметів, призначених для особистого користування консульською посадовою особою;

1.3. предметів, що ввозяться у випадках першого приїзду консульських службовців і працівників обслуговуючого персоналу консульської установи, включаючи предмети побутового характеру.

2. Предмети, зазначені у підпунктах 1.2. і 1.3. пункту 1 цієї Статті, не повинні перебільшувати кількості, необхідної для особистого користування відповідних осіб.

3. Особистий багаж консульської посадової особи звільняється від митного огляду. Він може бути оглянутий компетентними органами держави перебування лише, якщо існують серйозні мотиви вважати, що в ньому містяться інші предмети, ніж зазначені в підпункті 1.2. пункту 1 цієї Статті, або предмети, ввезення або вивезення яких заборонено законодавством та правилами держави перебування, або карантинними правилами. У цьому випадку огляд проводиться в присутності консульської посадової особи або її уповноваженого представника.

Стаття 43

Привілеї та імунітети членів сім'ї

1. Члени сім'ї працівників консульської установи користуються привілеями і імунітетами в тому ж обсязі, що і відповідний працівник консульської установи.

2. Положення пункту 1 цієї Статті не розповсюджуються на членів сім'ї, які є громадянами держави перебування або постійно проживають у цій державі, або займаються професійною чи комерційною діяльністю з метою отримання прибутків в державі перебування.

Стаття 44

Особи, які не користуються привілеями та імунітетами

1. Консульські службовці та працівники обслуговуючого персоналу консульської установи, які є громадянами держави перебування або постійно проживають у цій державі, не користуються

привілеями та імунитетами, передбаченими цією Конвенцією, за винятком положень пункту 3 Статті 38.

2. Члени сімей осіб, зазначених в пункті 1 цієї Статті, не користуються привілеями та імунитетами, передбаченими цією Конвенцією.

3. Держава перебування здійснює юрисдикцію щодо осіб, зазначених у пунктах 1 і 2 цієї Статті, таким чином, щоб не створювати перешкод для діяльності консульської установи.

Стаття 45

Спадкове майно працівника консульської установи та члена його сім'ї

У випадку смерті працівника консульської установи або члена його сім'ї, держава перебування зобов'язана:

1. Дозволити вивезення рухомого майна померлого за винятком предметів, придбаних в державі перебування, вивезення яких було заборонено на момент його смерті.

2. Не стягувати ніяких державних, районних або муніципальних податків на спадщину або мита на спадкоємство з рухомого майна, яке знаходиться в державі перебування виключно у зв'язку з перебуванням в цієї державі померлої особи в якості працівника консульської установи або члена його сім'ї.

Стаття 46

Початок і кінець консульських привілеїв та імунитетів

1. Кожний працівник консульської установи користується привілеями та імунитетами, передбаченими цією Конвенцією, з моменту його в'їзду на територію держави перебування при прямуванні на місце свого призначення, або, якщо він вже перебуває на території цієї держави, з моменту, коли він приступає до виконання своїх обов'язків у консульській установі.

2. Члени сім'ї працівника консульської установи, а також його приватний домашній працівник, які проживають разом з ним, користуються привілеями та імунитетами, передбаченими цією Конвенцією, з моменту надання йому привілеїв та імунитетів відповідно до пункту 1 цієї Статті або з моменту їх в'їзду на територію держави перебування, або з моменту, коли вони стали членами його сім'ї чи приватним домашнім працівником.

3. Коли функції працівника консульської установи припиняються, його привілеї та імунитети, а також привілеї та імунитети членів його сім'ї, а також його приватного домашнього працівника, які проживають разом з ним, припиняються в момент, коли ця особа залишає державу

перебування, або після закінчення розумного строку, щоб це зробити. Привілеї та імунітети членів сім'ї працівника консульської установи, а також його приватного домашнього працівника припиняються, коли вони перестають бути членами його сім'ї або його приватним домашнім працівником. Однак, якщо ці особи мають намір залишити державу перебування протягом розумного строку, то їх привілеї та імунітети зберігаються до їх від'їзду.

4. У випадку смерті працівника консульської установи члени його сім'ї, а також приватний домашній працівник, які проживали разом з ним, продовжують користуватися наданими їм привілеями та імунітетами до моменту залишення ними держави перебування або до закінчення розумного строку для залишення держави перебування.

Стаття 47

Відмова від привілеїв та імунітетів

1. Акредитуюча держава може відмовитися від будь-яких привілеїв та імунітетів, якими користуються відповідні особи згідно з положеннями цієї Конвенції. В усіх випадках така відмова має бути виразною і повідомлена державі перебування у письмовій формі.

2. Подання позову будь-якою особою у справі, в якій вона могла б користуватися імунітетом від юрисдикції згідно з цією Конвенцією, позбавляє таку особу права посылатися на імунітет від юрисдикції у випадку зустрічного позову, пов'язаного з основним позовом.

3. Відмова від імунітету від юрисдикції у цивільній або адміністративній справі не тягне за собою відмову від імунітету у відношенні виконання судових рішень, для яких необхідна окрема відмова у письмовій формі.

РОЗДІЛ V

ПОВАЖАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА ПРАВИЛ ДЕРЖАВИ ПЕРЕБУВАННЯ

Стаття 48

1. Усі особи, які користуються привілеями та імунітетами, передбаченими цією Конвенцією, зобов'язані поважати законодавство та правила держави перебування, включаючи правила дорожнього руху.

2. Консульські приміщення не можуть використовуватися в цілях, несумісних з виконанням консульських функцій.

3. Консульська установа, працівники консульської установи та члени їх сімей зобов'язані поважати законодавство та правила держави перебування щодо страхування транспортних засобів.

4. Працівники консульської установи акредитуючої держави не можуть здійснювати професійну або комерційну діяльність у державі перебування, за винятком тієї, яка пов'язана з виконанням офіційних функцій.

РОЗДІЛ VI ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 49

За взаємною згодою Договірні Сторони можуть вносити зміни та доповнення в цю Конвенцію.

Стаття 50

Ратифікація, набуття чинності, денонсація

1. Ця Конвенція підлягає ратифікації і набуде чинності на тридцятий день після обміну ратифікаційними грамотами.

2. Ця Конвенція укладається на невизначений строк і надалі діятиме до закінчення шести місяців з дня, коли одна з Договірних Сторін повідомить іншу Договірну Сторону по дипломатичних каналах в письмовій формі про своє рішення денонсувати цю Конвенцію.

Вчинено у м. Києві "24" березня 1997 року у двох примірниках, кожний українською, азербайджанською та російською мовами, при цьому всі тексти є автентичні. У випадку виникнення розбіжностей при тлумаченні цієї Конвенції буде застосовуватися текст Конвенції російською мовою.

ЗА УКРАЇНУ

Г. В. Угрюмов

ЗА АЗЕРБАЙДЖАНСЬКУ
РЕСПУБЛІКУ

